

Izhaja 1. vsakega
meseca.
Ček. konto 11.631**POŠTAR**Letna naročnina . . Din 24.—
Polletna naročnina . . „ 12.—
Posamezna številka . . „ 2.—**Strokovni list poštних nameščencev**

Štev. 7.

V Ljubljani, dne 1. julija 1934.

VI. leto.

MATURANTSKO STALNO OMIZJE! V
ČETRTEK DNE 5. T. M. V GOSTILNI »PRI
SOKOLU« NA SVIDENJE!**Nova uredba**

o dnevnicah poštних uslužbencev, ki spremljajo pošto na železnicah, brodovih in suhozemnih potih.

Čl. 1.

Poštnim uslužbencem pripadajo, kadar spremljajo pošto na železnicah, brodovih in suhozemnih potih, naslednje dnevnic:

1. Uslužbencem, ki so zaposleni v ambulantnih poštah:

- a) uradnikom na zvanjih po § 45. odst. 2. u. z. 56 Din;
- b) uradnikom na zvanjih po § 45. odst. 1. u. z. 47 Din;
- c) uradniškim pripravnikom s popolno srednjo šolo 47 Din;
- d) uradniškim pripravnikom z nepopolno srednjo šolo 40 Din;
- e) zvaničnikom 40 Din;
- f) služiteljem 36 Din.

2. Uslužbencem, ki spremljajo direktne sklepe:

- a) zvaničnikom 32 Din;
- b) služiteljem 30 Din.

3. Uslužbencem, ki spremljajo pošto v inozemstvu in se mude izven mej države več kot tri ure, pripada poleg gornjih dnevnic kot dodatek še po 30% istih. Čas za dnevnicu se računa po odredbah, ki veljajo za uradnike in ostale civilne državne uslužbence.

Čl. 2.

Poštnim uslužbencem, ki spremljajo pošto na železnicah, brodovih in suhozemskih potih ne pripada povračilo za osebni prevoz, prenos in prevoz prtljage, niti kilometraža.

Čl. 3.

Ta uredba velja od 1. junija 1934, s tem dnem preneha veljati odlok preds. min. sveta št. 59780/I od 3. decembra 1930.

V 24 URAH

barva, plišira in kemično čisti obleke, klobuke, kožuhovino itd. Svetlolika in škrobi srajce, ovratnike, zapestnice itd. Pere, suši, monga in lika domače perilo. Entla. Ažurira.

Parno čisti posteljno perje in puh.

TOVARNA JOS. REICH, LJUBLJANA**Buffet pri Ivanu**
Aleksandrova cesta 5, dvorišče

Priporoča svoja izbrana vina (čez ulico 2.— Din ceneje) ter dobro meščansko kuhinjo. Lepa posebna soba za sestanke.

Se priporoča Ivan Šenica

Pismo uredniku ili »fra due litiganti un terzo gode«

Sa zadocnjenjem primljeni broj 6 a c. stručnog lista »Poštar« uverava me sa prvim samoglasnikom abecede, dodanim parnoj brojici 6, da je tome zadocnjenju kriva »superrevizija«, koja nije ugledala svetlo dana. Žaleći jednaku zlu kob nesretne »superrevizije« kao i s tim vezane materijalne žrtve (koje sam spreman lično snositi) hitam, vrlo poštovani gospodine uredniče, da Vam se izvinem i ujedno zamolim za blagonaklono razumevanje našega južnjačkoga temperamenta, koji mrzi tamu i ljubi svetlo te nikako ne može da shvati grešnik ledenu psihozu severa.

Dopustite mi stoga gospodine uredniče, da Vam ovde ispričam priču istinitu bez ironije i sarkazma i bez ikakvih zlobnih aluzija, tih bitnih elemenata ljudskog egoizma, čiji motivi pokreću gotovo sva delanja čovekova.

Partijskom protekcijom dode za upravnika pošte u srezu dotadanji starešina jedne male seoske pošte. Dodele mu u pomoć jednu kolegicu, stariju verziranu činovnicu, koja je zbog svoje nezavidne jezične energije u kraćem razdoblju promenila dva upravnika, apsolutne antifeministe najčišće rase. Lepo je prolazilo vreme u savršenoj harmoniji. Ali usud nije trpeo ovaj poštanski sklad bivšega seoskog starešine i rezolutne kolegice te posla davola u figuri jedne žene, da poseje klice razdora semenom seoskih intriga, baš onako kao što je Adamu poslao zlokobnu Evu, da rod ljudski izgubi za večna vremena raj zemaljski. Fatalne Evine kéeri!

Nastupi era prkosa, inata i kažnjavanja. Piše upravnik rešenja o kažnjavanju po diktandu starijega, iskusnijega upravnika, Janusa sa dva lica. Kolegica reagira surovo, histerično. Harmonična se idila pretvori u pakao.

Lepoga jednoga dana stigne u paklenu poštu kratka suhoparna primetba Zbirne pošte: »Ispravite redni broj viška od 5 na 4.« Ozlojedeni upravnik besno lupi šakom o sto, nad ovakvom besprimernom drskošću. Kolegica, saključar bez saključa, skoči strelovito i gnjevno uputi na adresu Zbirne pošte kišu antiparlamentarnih epiteta.

Upravnik i blagajnik u osobi bivšega seoskog starešine pošte zuri zgranuto u prijamnu knjigu vrednosnih pisma i kao računopolagač »amanentne radnje«, autoritativno broji: »jedan, dva, tri, četiri, pet« i trijumfalno se smeška. Broji ponovno i deseti put. Uvek pet, a ne četiri!

Kolegica saključar i kartista u istoj personi broji zaprimljena vrednosna pisma po pregledu rada; uvek izlazi samo četiri. Uzima nervozno karte »S« zatvora; i opet samo četiri. Koji mu je to vrug? U prijamnoj knjizi 5 vrednosnih pisama, 5 viškova sreske pošte za Zbirnu poštu, a u pregledu rada i kartama 4 pa 4.

Nesta trijumfalnog smeškanja, presta autoritativno brojanje upravnika do pet. Ode nervoza predratnoga stručnjaka kolegice saključara.

Muk. Teskobna tišina. Teško disanje do krvi zavadenog upravnika i saključara.

»Gospojice, šta bi sa petim viškom?« — »Ne znam, imam samo četiri. Vidite, da ste potpisali sve karte kao drugi član komisije, a višek nije kartovan.« Upravnika obleva hladan znoj. Zuri čas u karte sa njegovim potpisom i potpisom saključara, čas u prijamnu knjigu bez potpisa, bez potvrde saključara kartiste o preuzeću viška.

Posle kancelarijskog vremena savetovanja u dvema taborima. Rezolucija jednih: »ukrala ga ona i dala ga svome draganu,« a dedukcija drugih: »ukrao ga on i dao ga svome protektoru.«

U autobusu komentaranja od željezničke stanice do pošte. Agenti provokateri poverljivo sugerišu inspektoru zaključke rezolucija obih tabora sa nesakrivenom pretnjom inspektoru, ako se ne utvrdi krivica kradljivca odnosno utajivača u protivnom štabu.

Rezultat istrage: solidarna naknada štete materijalno, disciplinski i krivično odgovornog blagajnika i saključara te njihov disciplinski i krivični progon.

Posle svršene istrage Janus u ime upravnikovog tabora čestita inspektoru na majstorski svršenoj istrazi, a posle odlaska inspektorovog traži superreviziju, jer »ona« nije uhapšena niti kao kradljivac niti kao utajivač.

Janusovi agenti ne kriju javne pretnje sa superrevizijom u autobusu od pošte do željezničke stanice, u kojim se vraća inspektor sa istrage.

U Skoplju, juna 1934.

Ivan Ivančić.

(Nadaljevanje prihodnjić.)

Zadolženost drž. uradnikov

Uradniška konzumna zadruga državnih uslužbencev v Mostarju je izdala tiskano letno poročilo, iz katerega pošnemamo nekaj podatkov, ki so značilni ne samo za gmotni položaj državnih uslužbencev v Mostarju, ampav večji ali manjši meri bržkone tudi za ostale kraje naše države. Uradniška zadruga v Mostarju je jako močna. Predseduje ji že več let profesor matematike na mostarski gimnaziji, ki se intenzivno bavi z delom v zadrugi. Zadruga šteje 807 članov.

Pozor! Tudi tisti, kateri še niste pri meni kupovali, se prepričajte, da je najboljši nakup dobrega blaga za ženske in moške obleke, kakor vseh drugih potrebščin pri

ČEŠNIKU, Ljubljana
Lingarjeva ulica — Stritarjeva ulica
Poštarji 10% popusta!

(civilni hin vojaških drž. uslužbencev); kar je pa pri tem najvažnejše, je to, da člani res kupujejo v zadrugi, in sicer je v minulomposlovnem letu povprečno kupil vsak član mesečno za 487 Din blaga (pred vsem živil), vsi člani skupaj pa so kupili v zadrugi blaga za okroglo 4.700.000 Din; vsak dan proda torej zadruga povprečno za 13.000 Din blaga. Zanimivo pa je vprašanje, v koliko je prodajala zadruga na kredit in v koliko za gotov denar. Za gotovino je prodala blaga samo za okroglo 700.000 dinarjev, na »priček« pa za 4 milijone. V procentih izračunano pomeni to, da se proda 85 odstotkov blaga na upanje in samo 15 odstotkov za gotovino. Temu primerni so tudi dolgovi zadrugarjev: povprečno je vsak zadrugar dolžan svoji zadrugi 950 dinarjev, vsi skupaj pa lepo vsoto dobrih 700.000 dinarjev. Ker je nekaj zadrugarjev brez dolga (morebiti kakih 15 odstotkov), je jasno, da je povprečni dolg vsakega dolžnika večji nego 1000 Din. Zato je tudi glavna skrb zadruga ta, kako bi odpravila kupovanje na kredit. Letošnji občni zbor je sklenil v tem oziru več odločilnih ukrepov. Predsednik upa, da bo v približno treh letih mogla pričeiti zadruga prodajati samo za gotov denar. Zadrugi se ni bati, da bi radi postopnega ukinjenja prodajanja na upanje izgubila preveč svojih odjemalcev, ker so njene cene res skoraj brez konkurence. Moka stane n. pr. od 1,95 do 2,65 Din (najfinejša). Povprečni dobiček, s katerim je delala zadruga v minulem letu, je znašal samo 8,71%. Ob ogromnem prometu zadruga je mogoče tudi ob tako skromnem dobičku plačevati ne samo svojo režijo, ampak dati zadrugarje tudi 2% dividendo.

Če je posamezen zadrugar dolžan v zadrugi skoro 1000 Din, je verjetno, da ni brez dolga tudi pri mesarju, pri krojaču, pri čevljarju. Slika gnotnega položaja državnih uslužbencev ni ravno rožnata; iz omenjenih števil se razvidijo stotere težave uradnikov in upnikov, pa je razumljiva borba mostarske zadruga za — svojo in člansko lepšo bodočnost. I. D.

Ugodna rešitev

Važna pridobitev za stare upokojenke tobačne tovarne. Večjemu številu upokojenk tobačne tovarne je bilo l. 1926. ustavljeno izplačevanje njihovih pravizij (pokojnin). Razlog temu ustavljenju je bil predvsem v tem, ker so jim umrli možje, ki so bili državni nameščenci. Bilo je treba več let, da se je razčistilo to vprašanje, ki je zdaj ugodno rešeno. Glavna kontrola je priznala pravice dveh takima vdovama. Zato je uprava državnih monopolov tudi za vse ostale napisala ugodno rešitev in bodo njihove rešitve te dni poslale glavni kontroli na odobrenje. Upanje je, da bodo vse prizadevete — 79 po številu — prav kmalu dobile svoje zaostanke in povečane penzije v večini od l. 1927. naprej; za 7 let skupaj, kar bo za te družine v današnjih časih prav lepa pomoč.

O tej zadevi je svojčas »Poštar« obširno razpravljaj in plediral za rešitev, na katero je sedaj glavna kontrola tudi pristala.

Kupujte le pri tvrdkah, ki oglašajo v našem glasilu!

Poštne dajatve

Zadostuje površen pregled »Statistike p. t. t. za leto 1932«, da vsakogar prepriča o važni misiji pošte in telegrafa v kulturno-gospodarskem razmahu naše države. Samo časopisne naklade, ki so izšle v 113.711.623 izvodih, je pošta za primeroma zelo majhno odškodnino Din 3.741.687 raznesla med najširše plasti naroda. Še tako težki in kritični časi državnega gospodarstva niso prisilili naših finančnih politikov, da bi poskusili povišati osnovne časopisne pristojbine (0,02 Din in 0,05 Din), dasi je najcenejša med najnižjimi na kontinentu.

Koliko brezplačnih uslug napravi pošta celokupni državni upravi ter najrazličnejšim kulturnim in gospodarskim ustanovam, nam najzgovorneje dokazuje »Uredba o poštinski pristojbi«, ki se še vedno bolj in bolj spopolnuje in dopolnuje (sčasoma bo to debela knjiga, tako da bi bilo praktično in potrebno, da bi nam kak poštni fenomen sestavil in obelodanil pripomoček s pičlim številom onih ustanov in društev, ki še niso oproščena poštinskih taks.) V letu 1932. je sprejela pošta 2.712.690 navadnih pisemskih pošiljk, ki so bile oproščene taks, priporočenih pa 8.981.032, kar bi prineslo poštni upravi težke milijone, če prištejemo še 430.973 brezplačnih brzojavk z 19.511.761 besedami. Škoda le, da statistika ne navaja vrednosti dela, ki ga ima z zastojkarstvom, bržda se pošta ne mara hvalisati zaradi svojega kavalirstva, češ da ni fiskalna ustanova, dasiravno je finančna plat vedno povsod najbolj upoštevana in spoštovana. (Opravljeno brezplačno delo bi vrglo ca. 60 milijonov.)

Pri vsem tem pa le v malo državah upošteva ogromno delo pošte, ki ga opravlja za vseobči blagor in interes. Popolnoma brezplačno se prevaža pošta po železnici samo v Belgiji, medtem ko v drugih državah te velikodušnosti ne poznajo. V splošnem je po vseh državah način zaračunavanja skoraj isti, to je po številu vagonovskih ošt in po številu prevoženih kilometrov. Pri nas je to vprašanje začasno rešeno s »Pravilnikom o načinu plačevanja voznine za pošiljke državnih ustanov na železnicah in ladjah v državni eksploataciji« iz leta 1926, na osnovi katerega mora poštna uprava plačevati žel. upravl 25% celokupnih pristojbin od tuzemskega paketnega prometa (oziroma, če bi poštna uprava ne mogla izvršiti tega obračuna, bi morala dati generalni direkciji državnih železnic 10% celokupnih prejemkov od notranjega poštne-ga prometa.)

Praksa je pokazala, da je ta način obračunavanja s 25% od celokupnih paketskih taks nepraktičen in tudi ne cenen, temveč ravno nasprotno. 1767 državnih in pogodbenih poštnih pošiljati mesečne izvode direkciji. Direkcija sestavlja sumarni izkaz za ministarstvo, ki obračunava z železniško upravo. Že tiskovine stanejo prilično dober poldrug tisočak, koliko je potem še dela s sestavo obračuna, če je letno 21.604 izkazov.

Insp. skopljanske direkcije g. Ivan Ivančič je v našem listu »Poštar« št. 5 od 1. maja 1934 v svojem članku »Računsko blagajniška služba pošta, telegrafa i telefona od višeg svetnika ministarstva Ivana Šarića« opozoril na nekatere posebnosti te knjige, ki naj bi služila za osnovo bodočega pravilnika za računsko-kontrolno službo. Na strani 84., kjer obravnava »Izvod o broju komada i taksama privatnih paketa« piše doslovno: Pošto je reč o taksi za prevoz, sporedne takse (taksa za vrednost, za hitnu dostavu, povratnicu, ot-

kupninu), ne ulaze u račun. U izvod ne zavode se: paketi za inostranstvo, svi paketi za koje se ne naplaćuje taksa, vrećnjaci kao ni paketi, koji se uopšte ne prevoze željeznicom, nego brodom ili drugim sredstvom. Železnica samo prevaža poštne pošiljke v vagonih, ki so last poštne uprave. Za nakladanje, razkladanje ter dostavo skrbi pošta ter tudi jamči za poškodovane in izgubljene predmete, zato g. I. Šarić upravičeno zahteva, da se loči težinska pristojbina od ostalih, ki se zaračunavajo za posebno poslovanje (vrednost, ekspresnina, odkupnina itd.).

Uverjen sem, da večina naših poštnih izkazuje kar celokupne takse, ne pa samo težinskih (ne glede na to, ali se paket odpravlja z železnico ali s kakim drugim prometnim sredstvom, ker je za uslužbenca dosti bolj praktično, če samo izpisuje pristojbine iz »Prejemne knjige za pakete« v »Izkaz paketnih pristojbin«). Po navodilih »Okrožnic« in »Vesnika« še nismo imeli do sedaj tako preciznega stališča glede paketnih taks, kakor navaja g. I. Šarić v svoji knjigi.

Evo zopet hiša, netočnost in nejasnost pravilnika o načinu plačevanja voznine po železnicah.

Če že mora plačevati pošta za prevoz po železnici, bi vsekako morala naša uprava najti kak primernejši, ne tako komplieiran, niti tako drag način obračunavanja, kar bi bilo sedaj tem lažje, ker imamo z železnico isto ministarstvo.

Tvornica dežnikov L. MIKUŠ

Ljubljana, Mestni trg 15
priporoča svojo bogato zalogo dežnikov in sprehajalnih palic.

Kongres udruženja

Kongres Udruženja p. t. t. uslužbencev kraljevine Jugoslavije se je letos vršil v Zagrebu, in sicer v dneh 10., 11. in 12. junija. Udeležilo se ga je okoli 700 poštarjev, ki so zastopali ca 7000 članov udruženja. Sprejete so bile 3 obširne resolucije, na kar je bil izvoljen nov odbor z upravnikom pošte Beograd 2 g. Iličem na čelu.

Veletrgovina

A. Šarabon
v Ljubljani

priporoča špecerijsko blago, raznovrstno žganje, moko in deželne pridelke. — Raznovrstna rudninska voda.

Modna manufakturna trgovina Fabiani & Jurjovec

LJUBLJANA, Stritarjeva ulica 5.

se priporoča pri nabavi blaga za obleke. Prodaja na obroke potom Gospodarske zadruga poštinskih nameščencev.

Cene zmerne! Postrežba točna in solidna!

20 let vladanja

Na 24. junija je minulo 20 let, odkar je izšel v posebni izdaji „*Srbskih novin*“ proglas blagopokojnega kralja Petra z naslednjo vsebino:

Mojem dragom narodu!

Budući neću radi svoje bolesti neko vreme moći da vršim svoje kraljevske vlasti, odlučujem da na osnovu čl. 69 ustavnog zakona u moje ime vlada Prestolonaslednik Aleksandar, dok bude trajalo moje lečenje. I ovom prilikom preporučam svoju dragu domovinu zaštititi Svemoćnoga.

U Beogradu, u podne
11. (24.) juna 1934.

Petar v. r.

Nj. Vel. kralj Aleksander I., 20 let naš vladar

Tako smo doživeli dvajsetletnico spretnega krmarenja naše države pod veščo roko našega priljubljenega kralja in želimo, da bi spoštovan in oboževan kakor doslej kmalu pripeljal našo domovino v varni pristan miru in blagostanja.

Živel Nj. Vel. kralj Aleksander I. in ves dom Karadjordjevićev!

Vsem stanovom koristi

MESTNA HRANILNICA LJUBLJANSKA

**Največja samoupravna
hranilnica v Jugoslaviji**

Z novimi posojili se pobija brezposelnost brez žrtev za kogarkoli. Zato omogočajte denarnim zavodom dajanje novih posojil s tem, da jim zaupate Vaš denar!

ŠIRITE »POŠTARJA«!

ŠIRITE »POŠTARJA«!

Personalno zastopstvo

Kakor pri nas, tako se tudi drugod skušajo poštarji uveljaviti s svojim vplivom na vodstvo personalne politike v upravi pošte. Na razpolago so mi tozadevni podatki o poslovanju švicarskih poštarjev, ki so se lani v juniju obrnili s posebno vlogo na generalno direkcijo uprave p. t. in t. v Bernu. Na ta dopis so prejeli naslednji odgovor, ki ga navajam v točnem prevodu:

Štev. 315.40.2 od 20. junija 1933.

Predmet: Takozvana pravica soodločanja osebja.

Spoštovani gospodje!

V dopisu od 2. junija prosite, da bi se omogočilo zastopstvu Vaših organizacij razgovore z upravo glede sedanjih medsebojnih odnošajev. Prišli ste do spoznanja, da se Vas zadnje čase ne upošteva več v zaželeni meri pri določanju službenega razmerja. Ker Vam je baje na tem, da bi delovali odkrito in zavedajoč se velike odgo-

vornosti skupno z vodstvom P. T. T. ustanov — evo Vam našega odgovora:

1. Kakor sami omenjate, smo Vam doslej vedno dajali priložnosti, da ste soodločali pri vprašanjih, tičečih se službenega odnosa med Vami in upravo. Še predno je stopil novi uradniški zakon v veljavo, smo osebje pritegnili k odločanju o službenem razmerju. Danes imamo živahen promet med Vašimi sekcijami in direkcijami, na stečaj odprta vrata za zastopnike organizacij pri generalni direkciji, konference z Vašimi osrednjimi odbori, prisostvovanje Vaših strokovnjakov pri izpitih, soodločanje personala pri ureditvi službe itd. Upali smo, da bo na ta način pospešeno mirno delo in čut odgovornosti osebja. Sprva se je zdelo, da bo tako, dokler so se organizacije zavedale svojih dolžnosti in se čutile v teh nalogah eno z upravo. Žalibog se je to izpremenilo, odkar so se vodje vrgli v razredni boj in skušali potegniti tudi ostale s seboj. Njih strokovno časopisje ima komaj še pro-

stora za nadstrankarske strokovne članke, tem več je pa hujskaških člankov ter zagrižene in zaničujoče kritike. Učinek se vidi jasno v tem, da posamezniku sčasoma zastupi veselje do poklica in se čut odgovornosti zmanjša. Ni malo organiziranih uradnikov, ki so se nam radi tega že bridko pritožili. Ker vodstvo organizacije nižjih uslužbencev zasleduje izrazito socialno demokratske cilje, a vodstvo uradniške organizacije se vedno bolj približuje marksističnim načelom, Vaš ne moremo smatrati več kot zastopstvo personala. To pojasniti Vam, je naša dolžnost.

2. Dalje je potrebno, da si pridemo na jasno glede tega, kaj je razumeti pod **pravo soodločanja**.

V normalnih razmerah bi se to reklo dati osebi priložnost, da izrazi svoje mnenje pri ureditvi službe. Ako hoče uprava vpletati nekaj novega, bo o tem obvestila osebo in mu nudila priliko, da pove svoje mnenje. Če pa uslužbenstvo samo želi kako izpremembo, ima pravico, da upravi to pisмено sporoči in utemelji. V obeh slučajih bo to uprava vzela v pretres in odgovorila. Želje uslužbenstva bo upoštevala, v kolikor bo to mogoče.

Tako daleč torej sega pravo soodločanja. Osebe ima pravico izraziti svoje želje, odnosno svoj protest, na drugi strani pa je dolžnost uprave, da dá osebi k temu priložnost, v kolikor okolnosti to dopuščajo.

V nasprotju s tem pa se mora zahteva, da bi uprava v vseh primerih, kadar to osebe zahteva, bila pripravljena za ustmené razprave, odločno zavriniti. V 15 letih smo nabrali dovolj izkušenj, da smo spoznali, kam to vodi. Ni dvoma o tem, da je v važnih vprašanjih koristno z zastopniki osebja razgovoriti se. Uprava sama pa ima pravico odločati, kdaj je upravičeno in stvari koristno. Posebno pa mora ostati odločitev na upravi, ali bo zastopnike osebja samo poslušala, ali z njimi razpravljala, in končno, kako daleč naj bi take diskusije šle. Ni pa govora o tem, da bi zastopniki personala predpisovali upravi, kdaj, kolikokrat in koliko časa jim mora biti na razpolago za razgovore.

Ako je postala uprava pri takih razgovorih bolj rezervirana, je to krivda osebja samega. Dogodili so se slučajji, ki so nas takega ravnanja naučili. Pogajanja tudi nimajo pomena, če pridejo zastopniki osebja z vezanimi pogoji na sestanke. Kakor je pokazala praksa, je potem vse skupaj neke vrste izsiljevanje. Nasprotno pa more tudi uprava biti vezana na dane direktive, da so potem pogajanja le navidezna in je bolje, da jih sploh ni.

Pomisliti je treba tudi, da razmerje osebja do uprave ni isto, kot je razmerje privatnega uslužbenca do privatnega delodajalca. Žalibog se naše organizacije s sodelovanjem v privatnih zvezah uslužbencev te razlike vedno manj zavedajo. Zastopniki uprave, katerih nevhvaležna naloga je razpravljati z zastopniki osebja, v tem primeru niso stranka. Ne gre jim niti najmanj za lastno korist, pač pa so odgovorni za to, da varujejo javne interese napram egoističnim interesom osebja.

Ker je država delodajalec, ne morejo njeni zastopniki kot enaki razpravljati s personalnim zastopstvom. Taka pogajanja tudi nimajo osebno-pravnega značaja in ne smejo biti stisnjena v tako obliko in vezana na iste pogoje, kot je to neprikrit namen Vaših organizacij. Pri takih pogaja-

njih se mora gledati na to, da se ohrani avtoriteta države. Osebe pa zastopa svoje zahteve napram državi kot delodajalcu na način, kot bi se prepiralo s privatnim podjetnikom za svoje materialne koristi. Na taki podlagi pogajanj ne bomo vodili.

3. Želite naknaden razgovor glede dveh predpisov, ki smo jih izdali brez predhodne razprave z osebjem. Prvi se tiče **nagrad za nočno službo**. V prilogi Vam pošiljamo pregled, kako je prišlo do take odredbe, katere tudi generalna direkcija ne more predrugačiti, ker je sama nanjo vezana.

Kar se tiče **političnega udejstvovanja**, najdete prilogo, ki vsebuje direktive in motive. Datira iz leta 1928 in ponavlja prav za prav samo to, kar je zvezni svet že leta 1920 ob priliki odpustitve iz službe uslužbenca Künga in leta 1923 v slučaju Scherrer in Lapina izrekel. V glavnem so obravnavani že davno veljavni principi.

Od Vas zaželeno konferenca z vodstvom društva poštne uradnikov naj se vrši dne 22. t. m. ob 9. uri dopoldne. Ne želimo pa sprejeti hkrati tudi predsednika organizacije poštne uslužbencev, ker se moramo s tem društvom, čigar tajnik je napram našim »ukrepom proti razburjanju in političnim štrajkom« zavzel stališče, ki je potrebno pojasniti, še posebej razgovoriti.

Z odličnim spoštovanjem

generalni direktor p. t. uprave:

Furrer s. r.

Osebne vesti

Postavljeni: Trampuš Regina za pogodbeno poštarico v Polhovem gradu in Smole Angela za pogodbeno poštarico v Srednji vasi v Bohinju.

Premeščeni: Krulej Pavel, p. t. inspektor iz Gornje Radgone k direkciji pošte in telegrafa v Ljubljani; Brumec Franc, p. t. kontrolor iz Cankove v Gornjo Radgono; Gselman Rikarda, p. t. kontrolor iz Maribora 1 v Cankovo; Schiffner Štefanija, p. t. kontrolor iz Maribora 1 v Slatino Radence; Sitar Anton, p. t. činovnik iz Rajhenburga na Maribor 2; Ferluga Jože, arh. činovnik, od direkcije pošte in telegrafa k mestni t. t. sekciji v Ljubljani; Rozman Viktor, p. t. prometnik iz Ljubljane 1 k III. t. t. sekciji v Ljubljani; Pučel Ivan, pomožni p. t. činovnik iz Ljubljane 1 na Vič; Vesenjajk Frančiška, p. t. manipulant iz Murske Sobote na Maribor 1; Koronini Erna, p. t. manipulant iz Ormoža na Maribor 1; Kokol Anica, pomožni p. t. manipulant iz Petrovac Bački na Maribor 1; Mihelič Franja, pripravnik (45/1) iz Novega mesta v Kočevje; Štine Alojzij, pripravnik (45/1) iz Maribora 1 v Novo mesto; Burdian Stanislava, pripravnik (45/1) iz Celja v Laško; Vehovec Cirila, dnevničarka iz Novega mesta v Mežo; Rebec Ivan, dnevničar iz Ljubljane 1 v Šmarje pri Jelšah; Kramberger Avgust, p. t. služitelj II. skupine iz Maribora 2 k Sv. Lenartu v Slov. goricah; Ceglar Stanko, dnevničar iz Sv. Lenarta v Slov. goricah na Maribor 2.

Poročeni: Tomšič Rudolf, p. t. služitelj II. skupine pošte Ljubljana 1 z Ožbolt Slavko; Miklavčič Svetopolk, pom. p. t. činovnik pošte Maribor 2 z Gostinčar Danico, pom. p. t. čin. pošte Muta; Čavkin Franc, p. t. služitelj II. skupine pošte Ljubljana 1 s Košir Frančiško in Caf Elizabeta, pogodbeno poštarica pri Sv. Juriju v Slov. goricah z Pelcl Jakobom, slikarjem.

Ostavke: Pintarič Josip, pripravnik (45/1) pošte Beltinci, zaradi odsluženja kadrskega roka; Plut Zorislava, p. t. zvanik III. skupine pošte Šmarje pri Jelšah; Bergant Marija, p. t. služitelj II. skupine pošte Novo mesto.

Upokojena: Jak Matilda, višji p. t. kontrolor pošte Ljubljana 1.

Umrli: Corel Anton, pogodbeni poštar v Novih selih pri Kočevju.

Odpuščeni: Meteln Draga, pogodbeno poštarica v Šenčurju pri Kranju; Bračko Marjeta, pogodbeno poštarica v Pesnici in Bizjak Marija, pogodbeno poštarica v Starem trgu ob Kolpi.

Damske torbice, pasove, aktovke domačega izdelka dobite vedno v najnovejših in najboljših oblikah

le pri
Franc Erjavec
trgovina usnja
Ljubljana, Stari trg 18

To in ono

»Poštarski zadrugar«, list za zaščito materialnih in moralnih interesov p. t. t. uslužbencev, je službeno glasilo »Zadruga p. t. t. službenika s o. j.« in »Gospodarsko-pripomočne zadruga« v Zagrebu. Izhaja vsak mesec enkrat in se odlikuje po stvarnosti vsebine ter pestrosti razporejenega gradiva. V društvene spore se ne vmešava.

Beograd je dobil novo radio-postajo, ki so jo dne 16. julija t. l. slovesno posvetili in otvorili v navzočnosti zastopnikov ministva za promet, angleškega poslanstva, beograjske občine in predstavnika postaje. Postajo je zgradilo »Radio-Beograd d. d.«, je moderno urejena zgradba s stanovanji za osebe. Antenska stolpa sta masivna in dosežata višino 100 m.

V Cincinnati imajo največjo radio-postajo sveta in je njena dovršitev stala 500 tisoč dolarjev. Ima desetkratno emisijsko moč od najjačje radio-postaje USA.

Mednarodna poštna razstava v Kairu. Ob priliki otvoritve 10. svetovnega poštnega kongresa v Kairu meseca februarja t. l. je organizirala egiptovska vlada jako pregledno urejeno poštno razstavo. Najzanimivejši so gotovo predmeti iz najstarejše poštne zgodovine, med katerimi je tudi v hieroglifih na glino pisano poročilo iz časa 2000 pr. Kr., ki se nahaja v glinastem omotu. Poleg je pismo pisano na palmovem listu, dalje na kamelini kosti zakopano poročilo in pa živalska koža, ki je služila za obvestilo. Da ni poštna organizacija šele novost naše najnovejše preteklosti, svedoči najdenina iz El Heika od leta 259 pr. Kr. To je izkaz, v katerem so zabeležena vsa pisma, došla kralju, kakor tudi vsa od njega odpravljena. Zanimiv je oddelek, določen za tajna pisma. Tako so Rimljani njihovim selom ostrigli lase in napisali zadevno poročilo na glavo, čakali pa z odpravo kurirja, dokler niso temu lasje toliko zrastle, da so pisanje popolnoma zakrili. Prejemniku je bilo treba sla ostriči in poročilo prebrati. Spartanci so pa uporabljali posebne vrste palic, okoli katerih je bilo ovito usnje. To usnje se je odvilo in ga je prejel naslovnik, ki pa je zamogel vsebino razbrati le, če je ovil to usnje okoli palice prav iste kakovosti.